

den personlige Classeskatt eller Rangskatt, hvad man nu vil kalde den. — Det er altsaa i Korthed min Betragtning med Hensyn til nærværende Lovforslag, at man skulde søge at faae mindst Halvdelen tilveiebragt gjennem Toldforhøielser paa de Gjenstande, jeg har nævnt, og at man forøvrigt maatte see at omdanne Lovforslaget saaledes, at Værdiskatten og den personlige Skat komme til at omfatte samtlige Værdier og Personer, forsaavidt de overhovedet maatte ansees for at være skattepligtige, og at den egentlige Indtægtskatt først kom til at begynde omtrent ved 1,000 Rd. Dette med Hensyn til nærværende Lovforslag som staaende Regel. Naar jeg forøvrigt skal sige min Mening om, hvad der kunde have meest Udfigt til at gaae igjennem for et enkelt Aar, saa staaer det for Dieblicket saaledes for mig, at det vilde være dette, at man tog § 13 ud af nærværende Lovforslag og omdannede § 1, saaledes at man der satte, hvor stor en Procent der skulde udredes for næste Aar. — Med Hensyn til Skattereglerne, som indeholdes i nærværende Lovforslag som blivende Regel, har jeg endnu at tilføie, at jeg troer, det ikke vilde være rigtigt at lade en saadan Lov udgaae, uden at der var tilføiet en Paragraph, som bestemte, at Loven skulde revideres efter visse Aars Forløb. Man tager ellers 5 Aar som almindelig Regel; men jeg troer, at det her vilde være rigtigst ikke at lade Loven gjælde for mere end 3 Aar, idet det, om denne Lov end bliver saa godt udarbejdet som muligt, ikke kan undgaaes, at der bliver taget Feil paa en Mængde eller dog paa endel Steder, hvorfor det er heldigt, at den ikke har altsor lang fastslaaet Levetid. Her til skal jeg indskrænke mig.

P. Pedersen (Fredrikshborg Amts 3die Valgkreds): Jeg skal begynde med den Erklæring, at jeg ikke kan følge det ærede Medlem i Henseende til at være med til at opfordre den høitærede Finansminister til at fremkomme med en Toldlov, som gaaer i den af ham antydede Retning. — So klarere det kommer til at staae for os, at en Hjælpskatt som den her foreslaaede vil være nødvendig i

en længere Marccelle, destomere magtpaaliggende maa det naturligtvis ogsaa være, at vi finde en fast Grund, hvorpaa der kan bygges. Jeg villiger derfor, at den høitærede Finansminister nu er gaaet over til Procentsystemet, og jeg er ligeledes fuldkommen enig med ham i, at det da heller ikke gaaer an at overlade Eigningen til Communerne, uden at Staten faaer nogen Sikkerhed for, at de virkelige Indtægter blive dragne frem og beskattede, men jeg er uenig med ham i den Maade, hvorpaa han har søgt denne Sikkerhed for Statskassen. Da den høitærede Minister forelagde denne Lov, udtalte han, at han havde begrændset sig saa yderligt, som hans Pligt som Statskassens Bærge tillod det, men dette kan jeg ikke ganske erkjende, navnlig naar jeg seer hen til Lovens § 13, der jo indeholder en Hovedbestemmelse. Den gaaer ud paa, at Agerbruget skal beskattes paa den Maade, at Indtægten skal ansættes til 6 pCt. af Eiendommenes Tarationsværdi, men det forekommer mig virkelig, at den høitærede Finansminister her er gaaet ud over — jeg kunde næsten fristes til at sige — alle rimelige Grændser. Jeg drifter mig til at troe, at der ikke findes en eneste Landmand i denne Sal, den høitærede Minister selv indbefattet, som har havt en saadan Indtægt af sin Landeieendom; men i alt Fald er det sikkert, at denne Bestemmelse staaer i fuldstændig Modstrid med den Mening, man hidtil har havt om, hvad Udbyttet af en Landeieendom kan være. Gaae vi lidt tilbage i Tiden — jeg tænker herved paa den Tid, da Indtægten ikke blev beskattet, men da en vis Indtægt gav Adkomst til politiske Rettigheder, altsaa paa den Tid, da 1,200 Rd. Indtægt gav Adkomst til at blive enten Vælger til Rigsraadet eller valgbar til Rigsdagens Landsting — og tage vi de Valgkister for os, som da bleve affattede, skal det vise sig, at det kun er meget

Rettelser.

- Ep. 1006, Lin. 22 f. n.: „Herudvalget“, læs: „Udvalget om Bærnepligtisloven“.
 — 1035, Lin. 27–28 f. o.: „mindre gunstig for“, læs: „mindre gunstigt end for“.
 — 1036, Lin. 15 f. n.: „Evang“, læs: „Evang“.